

PESTI FŐTEMLPOM

SPIRITUÁLIS KÖZÖSSÉGI LAP

IX. évf. 54. szám

2022. december

Tartalom

- Advent-karácsonyi levél
- Jézus eljött közénk
- Ünnepi liturgikus rend
- A lélek lélegzése
- Képviselőtestületi ülés
- Eligazítás az örök élet felé
- A 900 éves jubileumi beszéd
- Találkozás Jézussal és egymással
- Évzáró zárandoklatunk
- Seniorok lelki napja
- Ok a boldogságra

BELVÁROSI NAGYBOLDOGASSZONY FŐPLÉBÁNIA

1056 Budapest, Március 15. tér 2. T: 318 3108 belvarosiplebania@gmail.com

Advent-karácsonyi levél

Kedves Hívek!

Különleges, nehéz időket élünk. Ezek között a körülmények között számos kérdésünkre meg kell találnunk az evangéliumból, Jézus tanításából a választ. Sajátosan mutatkozik meg ilyenkor keresztény hitünk többlete. Bármilyen emberi bűnnel és erőszakkal szemben, legyen az világot megfertőző járvány, háború, infláció, menekültek és migránsok áradata, mi egy felsőbb szerető hatalomban bízunk, aki nem okozója és nem részese mindennek. Isten szerető Atyánk, aki a gonosszággal szemben érvényre juttatja akaratát: magához hívja az embert és gondoskodik róla. Isten kezében tartja a történelem szálait és az emberi gonosszággal szemben megvalósítja üdvösségtervét. Bár jelen életünkben együtt van a búza és a konkoly, de Urunk igazságot tesz; végül kinyilvánul a hősiek szeretet áldozatvállalása, és vele szemben a tagadás. Mi keresztények, tehát Istenben bízunk Jézus Krisztus által. Ehhez csatlakozik még reményünk alapja, a Boldogságos Szűz Mária. Volt már történelmünkben vérzivataros kor, amikor megtapasztaltuk hathatós közbenjárását. Most is kérjük őt.

Kedves Testvérek!

Hitünkben nem törünk meg, reményünk sziklaszilárd alapon áll! Ezért is olyan fontos, hogy az imádságos élet megerősödjék. Ehhez járulunk hozzá azáltal, hogy nyitva tartjuk templomunkat minden nap 13 órán át (reggel 9-22 óráig). 9-kor szentmisével indul a nap, este pedig szentségimádással zárul. Közben igyekszünk a világváros centrumának minden

hátránya, nehézsége és korlátai közepette közösségeinket szervezni, élettel megtölteni és minden korosztály számára felkínálni. Kérem a Testvéreket, hogy tájékozódjanak és éljenek a lehetőségekkel. (fölsorolni e keretek között nincs mód a területi korlátok miatt).

Mindannyiukat biztosítom, hogy nagyszerű munkatársaimmal együtt mindent megteszünk annak érdekében, hogy a keresztény élet templomunk körül virágozzék.

Köszönjük, ha egyházi hozzájárulásának befizetésével is támogatja ezen törekvéseinket. A pályázati lehetőségeken kívül, melyeket lankadatlan buzgósággal keresünk és azokkal élünk, nekünk magunknak is hozzá kell járulnunk egyházi életünk szükségletének fedezéséhez. Aki magát kereszténynek vallja, az az Egyházban van és saját közösségének életéhez hozzáteszi a magáét (nem csak anyagiakkal, de azzal is). Ezért mellékelünk minden levélhez egy-egy csekket, de befizethetik hozzájárulásukat átutalással is a következő számlaszámon:

Budapest-Belvárosi Nagyboldogasszony Plébánia
11100104-19818702-36000001

Önnek és szeretteinek Istenbe vetett szilárd bizalmat, lelki erőt és vigasztaló advent-karácsonyi ünneplést kívánok.

Testvéri szeretettel:

Dr. Osztie Zoltán
plébános

Jézus eljött közénk

Jézus eljött közénk. Érdekesen jött. Igénytelenül jött. Istállóban született, jászolban feküdt. Ácslegényként dolgozott. Aztán eljött az ő órája, amikor bemutatkozott a világnak Kánában, csendesen, szinte rejtetten. De a „bor”, amely a vizet borrá tudja változtatni ma is, már Mária méhében jelen volt. Még a násznagy sem vette észre a víz átváltozását borrá. Ez a jel azt mutatta meg, hogy Ő a tönkrement embersorsokat, lezüllesztett, fantázia nélküli életet akarja átalakítani.

Valaki így ír erről: „A társadalomból, sok egyházi közösségből is hiányzik az igazi bor öröme, az evangélium fenséges nyugalma, az istenes élet boldogsága.”

A kánai bor több, mint túlélés. Ez a bor az ünnep, a barátság, a lakoma, a házasság, a szeretet, az új élet és a minden gyengeségünk fölötti öröm ünnepe. A bor jele a lelkesedésnek, a belső oldottságnak, a gátlások és félelmek megszűnésének. Kioldja, ami bezárt, búskomor, életunt. Ez a felvizezett, értékevalválódott világ nem imponál sem Istennek, sem az emberiségnek.

2001. szeptember 11-e tragikus eseménye után egy riporter feltette a kérdést a baptista amerikai prédikátor, Billy Graham lányának: „Hogyan engedhette meg Isten, hogy ez megtörténjen? Ann Graham válasza: „Mi évek óta kértük Istentől, hogy távozzék az iskoláinkból, távozzék a kormányzatunkból, távozzék az utunkból, és Isten – azt hiszem – egyszerűen megtette azt, amit kértünk tőle. Miért reméljük áldását és oltalmát, ha arra kérjük, hagyjon minket békében?”

Ami hazánkat illeti, a kommunizmus alatt, de utána, a liberális kultúrában, oktatásban, a médiában ma is ez a hangnem. Milyen úton jutottunk idáig?

Egy vezető azt mondta, nem akar imádságot az iskolában. És mi azt mondtuk rá, nyilván gyávaságból és megalkuvásból: Rendben!

Valakik mondták, nem kell olvasni a bibliát, amely felszólít, hogy ne öl, ne lopj, élj tiszta életet. És mi azt mondtuk rá: Rendben!

Majd valakik mondták: a tanárok ne fegyelmezzék a tanulókat ha fegyelmezetlenek, a drogozást ne jelentsük szüleiknek, és mi mondtuk: Rendben!

Ismét mondta valaki, engedjük meg leányainknak a magzatelhajtást szüleik tudta nélkül is, ha azt akarják, és azt mondták rá: Rendben!

Valamelyik iskolai bizottság egy tagja javasolta, adjunk óvszert a fiúknak, mert úgyis megteszik azt, amit tudunk róluk, mert olyanok, amilyenek, és erről a szüleiknek nem kell tudni. S azt mondták rá: Rendben!

Vezetők mondták, nem fontos, milyen a magánélet, ha az nem érinti a munkát, és rámondták: Rendben!

A szórakoztató ipar mondta, olyan filmeket kell készíteni, melyek nemiséget, erőszakot, gyilkosságot, sátáni témákat mutatnak be, mert ezek biztosítják a nézőszámot, és a reklámbevételeket. És mi mondtuk: Rendben!

És most mint családjaink, gyermekeink, édes magyar népünk élő lelkiismerete, feltesszük a kérdést: mi a baj gyermekeinkkel, az ő lelkiismeretükkel? Miért nem tudnak különbséget tenni jó és rossz között? Miért megbízhatatlanok, zavart értékrendűek, miért menekülnek az elköteleződéstől, a házasságtól, családtól és a paráználkodást választják? Aztán, amikor helyt kellene állni a kudarcok, betegségek, elhagyatottság nehéz óráiban, akkor lekvár módjára összeomolnak. Fáj a szívem, a szívünk értük, nagyon. Hivatásomnál fogva ezrével láttam a hajótörötteket.

Arra a kérdésre, melyet egy iskolában megölt kislány halála miatt intézett a kis barátnő Istenhez, és így szólt: „Kedves Isten! Miért nem mentetted meg azt a kislányt, akit az iskolában megöltek?”, a következő válasz érkezett: „Kedves nyugtalan diák, nekem nincs többé jogom rá, hogy jelen legyek az iskolátokban. Öszinte tisztelettel: Isten.”

Könnyű „lerázni” Istent, de akkor miért olyan meglepő, hogy az élet pokollá tud változni?

Drága magyar testvéreim! A Megváltó megszületett a történelemben, és most is jelen van a társadalmakban, magyar hazánkban is, hiszen ez az ország keresztény Magyarország. Ő mindig kész arra, hogy a sok „felvizezett”, unatkozó, értékevalválódott embert, családot, sőt, időnként az egyházat is a lelkesedés boráival, az evangélium karácsonyi örömhírével értelmessé, boldoggá tegye, csak jelre, a mi engedélyünkre, hívásunkra vár.

Dr. Kerényi Lajos SchP

Én Jézust várom

*Én Jézust várom, a kis Gyermeket
Ti nagy, hatalmas Messiásra vártok,
Ki fölkaparja az avult világot,
Kinek hatalma tisztító vihar,
Ki poklot ostromol villámival:
Én Jézust várom, a kis gyermeket,
Ki bölcsőjében játszik és nevet.
Vajúdást vártok, eszmék harcait,
Vak gyűlölettel, göggel küzd a hit,
Viharzó harcot vív az öntudat
A szent szabadság zászlaja alatt.
Én Jézust várom, a kis csecsemőt;
Letérdelek kis lábai előtt.*

*Titeket súlyos problémák gyötörnek:
Én átadom magam a szent gyönyörnek.
Filozofáltok, írtok könyveket,
Az én problémám: lélek s szeretet.
Én Jézust várom, aki mosolyog,
És mosolyától én boldog vagyok.
Gyertek fiúk, ti kicsinyek, körém
A hópelyhes karácsony estéjén,
Gyertyás és cukros kedves fa alatt
Hagyjuk a küzdő, merész vágyakat!
Mi Jézust várjuk, a kis gyermeket,
Ki báj, szelídség s égi szeretet.*

Radányi Kálmán

A Belvárosi Főplébánia liturgikus rendje a karácsony-újévi ünnepkörben

2022. december 24. (szombat):

A templom nyitva 09:00 – 16:30 óra között, majd 23:00 órától kb. 01:00 óráig

08:30 Karácsonyi halászlé megáldása a Szegedi Halászcsermákban (Belgrád rakpart)

15:30 Pásztorjáték

23:30 Orgona áhitat (előadja: Erdődy János orgonaművész)

24:00 Éjféli szentmise (az ünnepi szentmisét bemutatja: Dr. Osztie Zoltán plébános)

2022. december 25. (vasárnap) - Urunk születése, Karácsony főünnep

A templom nyitva 08:30 – 18:45 óra között

08:30 Szentmise

10:00 Szentmise, majd rövid karácsonyi koncert

18:00 Angol nyelvű szentmise

2022. december 26. (hétfő) - Szent Család ünnepe

A templom nyitva 08:30 – 18:00 óra között

08:30 Szentmise

10:00 Szentmise családok megáldása a szentmise után

2022. december 27. (kedd) – Szent János apostol és evangélista ünnepe

A templom nyitva 09:00 – 18:00 óra között

09:00 Szentmise

17:00 Szentmise

2022. december 28. (szerda) – Aprószentek és vértanúk ünnepe

A templom nyitva 09:00 – 18:00 óra között

09:00 Szentmise

17:00 Szentmise

2022. december 29. (csütörtök)

A templom nyitva 09:00 – 18:00 óra között

17:00 Szentmise

2022. december 30. (péntek)

A templom nyitva 09:00 – 18:00 óra között

09:00 Szentmise

15:00 Imaóra a hazáért

17:00 Szentmise

2022. december 31. (szombat)

A templom nyitva 09:00 – 19:00 óra között

09:00 Szentmise

18:00 Szentmise, év végi hálaadás és beszámoló

2023. január 1. (vasárnap) - Szűz Mária, Isten anyja főünnep

A templom nyitva 08:30 – 19:00 óra között

08:30 Szentmise

10:00 Szentmise

18:00 Angol nyelvű szentmise

2023. január 2. (hétfő)

09:00 Szentmise

17:00 Szentmise

Fontos információk: 2022. december 24. és 2023. január 2. között az esti szentségimádás szünetel.

A plébániai iroda 2022. december 22. és 2023. január 2. között zárva van.

A lélek lélegzése a kegyelem

Jézus az örök Nap, a felkelő Nap, akinek megtestesülése, születése belehasít az éjszakába. Nem csak a téli sötétségbe, hanem lelkünk sötétségébe is, a tévelygő, az igazságot nem, vagy csak homályosan látó, felfogó ember lelki sötétségébe is. Éppen azért ünnepeljük a karácsonyt a legsötétebb napokban, hogy még fizikailag is át tudjuk élni, hogy a szeretet, a fény, az öröm, a boldogság legyőzi a sötétséget, a bűnt. Életünk és boldogságunk éppen azon múlik, hogy Isten erejével, a hit erejével le tudjuk-e győzni magunkban a kísértőt, és szabad akaratomkat, vágyunkat valóban oda tudjuk-e fordítani az Istenhez, aki maga a Szeretet és aki éppen miértünk szállott le a mennyből, testesült meg, született meg, áldozta fel önmagát.

A karácsonyi ünnepkör lezárása pedig a vízkereszt hármass ünnep, a napkeleti bölcsek hódolata, amiben mi is benne vagyunk a világ minden égtájáról és minden időben. A mi ajándékunk legyen a hitünk aranya, ezzel a bizalommal biztosítsuk a Jó Istennel való egységet! Az istentisztelet tömjénje – mind a liturgiában, mind a hétköznapi életben – a jótetteink, az áldozathozatalunk mirhája, az, ami igazolja hitünk igazát azzal, hogy képesek vagyunk magunkat felülmúlni Istenért, a Szeretetért!

A hit-remény-szeretet révén tudunk már itt, a földön Istennel közösségben lenni. Urunk megkeresztelkedése példa számunkra, de még inkább annak a kifejezése, hogy az Istennel való közösség, az örök boldogság, az üdvösség Isten ingyenes ajándéka, amit az Ő saját elhatározása alapján feltételként támaszt számunkra. Nagy titok ez, amit emberi értelemmel nem tudunk felfogni, de ha hiszünk, ha bízunk benne, követjük Őt és példáját, akkor majd megértjük, mert minden, ami velünk történik, igazolja Isten igazságát és bölcsességét.

A hívő ember számára biztos sziklaalap a hite és ha ennek fényében nézi saját és környezete történéseit, akkor nem csak a Gondviselés útját fedezi fel, hanem feltárulkozik számára Isten bölcsessége, igazsága. A

gyermek is úgy nő fel, hogy bíznak szüleikben, hisznek nekik, követik, utánozzák őket és csak később értik meg az összefüggéseket és kapnak választ a miértekre. Így vagyunk mi is hitünk fejlődésével. Ha bízunk, hiszünk és ennek megfelelően élünk, akkor egyre biztosabban tudunk Isten felé haladni és egyre biztosabban tudunk mások segítségére, javára lenni. Éppen ez karitás munkánk alapja is. Mi a krisztusi sziklán állva, az egyház nevében és kötelékében közeledünk testvéreink, felebarátaink felé, így segítünk nekik. Ha Isten törvénye él a szívünkben, akkor nem tétoznak a lépéseink (vö. Zsolt 37,31).

Az első tehát az, hogy a mi hitünk, a mi szívünk, lelkiismeretünk legyen rendben, mert csak így tudunk szabadon, okosan, bölcsen segíteni, másokat is a jóra vezetni. Ehhez szükségünk van a megszentelő kegyelemre, Isten kegyelmére. Ezt a kegyelmet éppen a keresztségben kaptuk meg, ez szükséges az üdvösségünkhöz. Mivel az ember gyarló, bűnre hajló, bizony sokszor elveszítjük a megszentelő kegyelmet. Milyen jó az Isten, hogy segítő kegyelmet is ad számunkra, ami egyrészt biztosítja megmaradásunkat a megszentelő kegyelem állapotában, másrészt – ha elveszítjük a halálos bűnünk miatt, vagy meggyengül bocsánatos bűnünk miatt – visszavezet minket, akaratomkat ösztökélve a kegyelmi állapotba.

A kegyelem a lelkünk számára olyan, mint a lélegzés a testünk számára. „Nélkülem, semmit se tehettek” (Jn 15,5) – mondja az Úr. Ne is akarjunk nélküle semmit se tenni, de vele mindent, ami jó, ami magunkat és másokat a legfőbb boldogságra vezet. Ha Krisztus lelke él bennünk, akkor mi is képesek leszünk Isten jó munkatársai lenni, megdicsőíteni életünkkel és akár csodákat is tenni a lelkek javára, ahogy az Úr is csodákat tett ott, ahol hittek benne, pl. a Kánai menyegzőn, az első csodatétele alkalmával. Élünk úgy ebben az egyházi évben, hogy nekünk is mondhassa a menynei Atya, hogy „te vagy az én szeretett gyermekem, benned telik kedvem” (vö. Mt 3,17)!

*

A november 26-i szombati lelkinapon több, mint hetven karitás önkéntes volt jelen az előadásokon, az ünnepi szentmisén pedig több, mint százan. Dr. Osztie Zoltán plébános atya Mindszenty József bíboros könyvéből idézett, Árpád-házi Szent Erzsébet példáját és hatását fejtette ki a negyvenes évek időszakára és a mai időszakra vonatkoztatva. Köszönjük neki a tartalmas és buzdító gondolatokat, ami megerősített minket küldetésünkben.

A hálaadó szentmisében köszöntöttük a menekültekkel kapcsolatos munkában kimagaslóan sokat segítő állandó- és alkalmi önkénteseinket,

a leköszönő csoportvezetőket, az idei Caritas Hungarica díjazottjainkat Mátyásy Marillát és Rajnai Lászlónét valamint Szigetvári Györgynét, aki idén a Szent Erzsébet Rózsa-díjat kapja. A lelkinap bevezette az új egyházi évet, az adventi várakozást, a decemberi programokat, karitás munkánk főszezonját.

Csorba Gábor

állandó diakónus

Főegyházmegyei karitás igazgató

Évzáró képviselőtestületi ülés

2022. december 1-jén idei negyedik ülését tartotta plébániánk képviselőtestülete. Dr. Oszti Zoltán plébános atya vezetésével az altemplomban megtartott eseményen a testületi tagok áttekintették a 2023. jubileumi év tervezett liturgikus és kulturális eseményeit.

A jubileumi évet plébániánk méltó módon kívánja megünnepelni, ezért kérjük és várjuk a csoportjaink, templomi közösségeink ötleteit és javaslatait is a turizmus.belvarosiplebania@gmail.com címre.

Aranyossy Mihály

„Ez a templom elbeszél, tanít és eligazít az örök élet felé”

Csodálatra méltó évfordulók következnek Egyházközségünk életében 2023-ban. Három olyan dátum, mely a büszkén vállalható múlt része. Olyan esemény, amely méltó megemlékezést kíván, és kötelez a jövőre nézve. Keresztény közösségünk 975 éve létezik itt a Duna partján. Bizony, hátborzongató még kimondani is. Ilyen múlttal és a hozzá kapcsolódó hagyománnyal kevés intézmény büszkélkedhet. Plébániánk pecsétjén az 1048-as dátum szerepel, melyet a bejáratí üvegportálba is begravíroztattunk. Ehhez még hozzátartozik pompás templomunk, mely imádságos életünk és őseink hitének tanúja.

A másik évforduló a Molnár C. Pál főoltár felszentelésének történésehez tartozik. 75 éve, hogy egy háborús belövés miatt elpusztult majolika oltárunk pótlásaként Meszlényi Zoltán püspök felszentelte az újat. Az ennek érdekében kiírt pályaművet megsem-

lélhetjük a szentélykörüljáróban a másik pályázó, Szőnyi István oltártervével együtt. A nyertes, megvalósult oltár Molnár C. Pál alkotása.

Végül, egy harmadik 75 éves évforduló a mártír sorsú Mindszenty József bíboros, hercegprímás személyéhez kötődik. Egyházközségünk 900 éves fennállásának évében, 1948-ban a főpásztor ünnepi beszédet mondott a templom előtti téren. Ennek szövegét idézzük alább. Ezért is imádkozunk minden szentmise végén a Bíboros Atya boldoggá avatásáért és ápoljuk tiszteletét itt, templomunkban. Tőle származik jubileumunk mottója, mely nem csak múltidéző és értékelő, hanem programadó a jövőre nézve. Templomunk és közösségünk kőbe vésett történelem; elbeszéli múltunk nagyjainak példáját és történelmünk századainak eseményeit. Tanít minket megbecsülni örökségünket és tovább gyarapítani értékeit.

Végül segít, vezet életutunkon célba érkezni, az egyetlen maradandó boldogságot jelentő célba: az örök életbe. Ezzel tölti be a Plébánia (a keresztény közösség) legigazibb küldetését, mely létjogosultságát megalapozza. Elbeszél, tanít és vezet.

2023-ban egész éves programsorozattal készülünk. Már most hívjuk a Testvéreket az ünneplésre. Kívánjuk, hogy közösségünk erősödjön hitben, önbecsülésben és küldetéstudatában a jubileum által is. Meggyőződésünk szerint saját büszkeségünk tágabb környezetünkben is kifejti áldásos hatását. Isten áldása kísérje Egyházközségünket, a Budapest-Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébániát.

Zoltán atya

Mindszenty József bíboros beszéde a belvárosi és tabáni templom kilencszáz éves jubileumán
(részletek)

A 157 méter magas Kölni dóm a világ harmadik legmagasabb temploma. De nekünk magyaroknak többet mond a főváros két legősibb, 900 éves plébániája: a Belváros és a Tabán. Eleink élete, a magyar katolikus lelkiség van beleszőve mindkettőbe. Ez a két őshintézmény elbeszél, tanít és eligazít. Beszéltesük őket!

A belvárosi templom veszi át a szót:

A 900 év alatt sokat láttam, sokat átéltem és átéreztem. Körülöttem 27 nemzedéket cseréltek ki a természet rendje szerint az anyaméhek és a temetők. ... Minden korszak tépett, nyúlt, de mindegyik öltöztetett is; ezért román, gótikus és barokk a külsőm, a stílusruhám. ...

Sokféle ember élt itt: német, rác, vallon, spanyol és magyar. Ami a híveket illeti, 500 éven át minden itt lakó a mi katolikus hitünkön élt.

Volt idő, amikor én voltam az élet lüktetése, az ország temploma, és ami bennem, körülem végbement, századok erejével hirdeti a tegnappal és a mával szemben: a vallás és erkölcs minden közügyek közt a legnagyobb közügy. ...

Az 1700-as évek elején többtanítás, katolikus iskolák működtek árnyékomban, az én szellememben, ugyanakkor állami és fővárosi iskolának nyoma sem volt. ... Mik voltak legmaradandóbb élményeim?

Egyik szeptemberi napon dühödt pogány hordák a Kelen-hegyről letaszították a mélybe Gellért püspököt. Így halt meg vértanúként, aki hazáját, és a Szentföldet elcserélte a magyar földért. ...

A török kitakarodása után magányos utas érkezik egy lélekvesztőn hozzám. Ez a látogató a főváros eleddig legnagyobb, az országnak is egyik első jótévője. Az ő, és XI. Ince pápa pénzén szabadították fel az országot. Ő a jótékonyság elfelejtett csodája, Széchenyi György prímás. ...

A legmeghatóbb élményem mégis talán az, hogy papjaim akkor, amidőn chartáknak híre-hamva sem

volt, védelmükbe vették az emberi méltóságot az ellenségben, a pogány törökben.... Papjaim felkeresték a fogolytartó gazdákat, és ma is cseng, de kell is csengenie annak, amit mondtak: „Ezek is Isten teremtményei, felebarátaitok, az értük is meghalt Jézusban testvéreitek, akikhez szeretettel kell lennetek. A magyar foglyok szenvedése inkább arra int, hogy ti mint a megbocsátó kereszténység vallói, legyetek emberségesebbek a törökhöz.

Most megáll az idők tanúja. Átveszem a szót tőle. ...

Itt állt a pesti révnél 900 éven át a fővárosi katolikus életnek e két tiszteletre méltó nesztora mint a nagy múlandóságból kiemelkedő két köszikla. Sok víz alázódult kilenc évszázadon át a Dunán, szenny és vér sem volt abban kevés, de túl a történelmen sok százezer halhatatlan lelket átsegítettek a küzdő egyházból a győzedelmesbe. Ezek a templomok hirdették az evangéliumot, mutattak be szentmiseáldozatot, Betlehem, Názáret és Golgota voltak, 328.500 nap alatt hány szentmisét mutattak be élőkért és holtakért. ...

A 900 esztendőért odaomlunk a szent falakhoz, megcsókoljuk a köveket az ősökért, magunkért, a kegyelemért, erőért és vigaszért, amelyek nélkül letörtünk volna. Elküldjük a megemlékezés babérágát, a kegyelet imáját minden égtáj, minden négyzetméter terület aszfaltjára, amely alatt 900 év papjai és hívei pihennek. Az ő lelkük vonalán keresztül is kaptuk mi a szent hitet. Aztán esküre emeljük kezünket: a két plébánia és templom irányításával, a Tenger Csillagának útmutatásával haladunk az életúton. Nem új mesék, hanem örök igazságok irányában; nem ingatag emberi becsülettel, de a két kőtábla vágányán, nem emberi ígéretekre, de a szentségi kegyelem hatékonyságára támaszkodva, most és mindörökre. Amen.

Találkozás Jézussal és egymással

„Európa csak akkor fog élni és megmaradni, ha tisztában lesz önmagával és felelősségével” – így vélekedett Robert Schuman, az európai egység egyik alapító atyja. Szavai ma is aktuálisak, egyre aktuálisabbak. De ki is ő valójában, azon túl, hogy imakörünk védőszentje?

Robert Schuman (1886-1963), akit leginkább az 1950. május 9-én közzétett ún. Schuman-tervről ismerhetünk, francia kereszténydemokrata politikus volt. Külügyminiszterként egy olyan politikai és gazdasági együttműködést szorgalmazott Európa számára, amely kivédi a háborút a kontinens országai között.

Kevesen tudják róla, hogy széles látókörén és kiváló diplomáciai készségein túl hiteles tanúságtevője volt annak, hogy miként lehet a politika a megszentelődés útja. Schuman ugyanis mélyen hívő ember volt, aki Isten hívását felismerve politikai pályára lépett. Feladatain túl mindennapjait az Eucharishtiában jelenlévő Jézussal való találkozás, a Szentírás és az ima határozta meg. Elmondása szerint a kommunisták erőszakos támadásaival szemben rózsafüzérrel a kezében tudott győzni.

A Robert Schuman Imakört 2016 januárjában alapítottuk, amelynek résztvevői kezdetben a lakiteleki Apor Vilmos Közéleti Kollégium (2011-2013) tagjaiból kerültek ki. Az imakör létszáma folyamatosan bővült, de célkitűzéseink változatlanok maradtak. Szeretnénk minél szélesebb körben megismertetni Schuman lelki és szellemi örökségét, a megszentelődés útját.

Rendszeresen imádkozunk Európa – és benne nemzetünk – lelki megújulásáért és különösen is az értünk felelősséget vállaló politikai, közéleti, állami és egyházi vezetőinkért, hogy Isten akarata szerint teljesítsék a rájuk bízott küldetést. Imaestjeink során kérjük Robert Schuman közbenjárását és imádkozunk az ő boldoggá-, szenttéavatásért is.

A Budapest-Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia altemploma ad otthont havi imaalkalmainknak, valamint közösségünk szervezésé-

ben számos imakezdeményezés valósul meg szélesebb – határokon átívelő – körben is. Így jött létre például 2020-ban és 2022-ben az online Robert Schuman nagykilenced, amelybe határon- és tengerentúli magyar testvéreink is bekapcsolódtak.

Fontos missziónk a Szentségimádás, és az, hogy ennek lehetőségét azok számára is biztosítottuk lássuk, akik napközben munkában vannak. Kezdeményezésünkkel megkerestük Dr. Osztie Zoltán plébános atyát, aki támogatta elképzeléseinket és február 28-án kezdetét vehette a meghosszabbított Szentségimádás, minden este 18.00 és 20.00 óra között.

A lehetőség, persze a felelősséggel, kéz a kézben jár. A templom hosszabb nyitvatartása jelentős pénzügyi terhet jelentene a Főplébánia számára, ezért az esti őrzés anyagi fedezetét külön támogatásokból kell biztosítani. Imakörünk vállalta, hogy nemcsak imával és szentségimádási óra vállalásával, de lehetőségeihez mérten anyagilag is támogatja ezt az ügyet.

Lehetőségeink az áldozatvállalásra azonban végesek, így szükség van minden jóakarató ember támogatására, aki szeretne tenni annak érdekében, hogy közös erővel, másokat is megajándékozassunk az Istennel való találkozás lehetőségével. A Szentségimádás támogatására a főplébánia alapítványának, erre a célra elkülönített alszámláján van lehetőség: (A *Teljes Katolikus Liturgiáért Alapítvány* 11705008-22528566 sz. számlája.) Az ide beérkező összegeket más célra nem fordítják. De lehetőség van az adományokat a könyves asztalon elhelyezett csekkeken is befizetni, illetve a Plébániai Hivatalban munkaidőben leadhatók.)

Jelenleg hétfőtől-péntekig már 18.00 és 22.00 óra között van lehetőség az esti Szentségimádásra, amelynek helyszíne a templom sekrestyéje, amit a rózsakert felőli vasajton keresztül lehet megközelíteni. Ide várjuk mindazokat, akik „Őáltala, Ővele és Őbenne” szeretnék megélni hétköznapijaikat, örömeiket és bánataikat, vagy csak elidőznének esténként a Tiszta Forrásnál – ahogy egykor a tanítványok tették – , hogy találkozzanak Vele, aki „Urunk és Mesterünk, barátunk és táplálékunk, orvosunk és békességünk”.

A lelki programjainkon és imakezdeményezéseinken túl fontosnak tartjuk a közösségi együttlétet: a találkozásokat, beszélgetéseket és a testvéri szeretet megélését, így szívesen szervezünk kulturális programokat és közös sportolást, kirándulást is.

Óriási öröm számunkra, hogy 2021-ben Ferenc pápa jóváhagyta a Schuman hősi erényeit elismerő rendeletet, amely fontos lépés a boldoggá avatás felé vezető úton. Bizton reméljük, hogy hamarosan a boldogok sorában tudhatjuk azt a Robert Schumant, aki az evangélium szellemében mindent megtett kora és országa megszenteléséért. Méltán kérhetjük közbenjárását mi is Európa és a világ békéjéért.

Dr. Taczman Andrea - Bágya Rita
a Robert Schuman Imakör vezetői

Évzáró zárándoklatunk

Ebben az évben igen gazdag programot kínált a Budapest-Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia a zárándoklatokra vágyó testvéreink számára. Április végén Gödöllő-Máriabesnyőre zárándokoltunk, szeptemberben Keszthelyen és a Balaton-felvidéken voltunk, október elején pedig Andocsón és Kaposvárott jártunk Dr. Osztie Zoltán és Dr. Breznay István plébános atyák lelki vezetésével.

Idői utolsó zárándoklatunk célpontja a partiumi Máriaradna ősi kegyhelye volt. A sokak számára ismeretlen Bazilika Minor kegytemplom, a XVII. századi Mária-kegykép 52 zárándokot vonzott a közösségünkbe november 12-én.

A hajnali öt órakor történő indulás eleinte egy kicsit elbizonytalanította az utazókat, de az esetleges novemberi köd, a 340 km távolság, a határátkelés gyorsaságának bizonytalansága végül igazolta azt a feltételezést, hogy bizony korán kell indulnia annak, aki a radnai Szűzanyához kíván járulni.

A templomban Zoltán atya és István atya mutatta be a szentmisét, majd egy helyi tárlatvezető mesélte el számunkra részletesen a kegyhely történetét. Érdekesesek voltak a történetek a kegyképpel- és az épülettel kapcsolatban, de talán a résztvevők szívéhez az a tény állt a legközelebb, hogy be tudtunk menni a kegyképet is tartalmazó oltárhoz, a szentélybe. Előtte lehetett imádkozni, nézelődni, fényképezni. Ezt tettük mi is, hiszen sok-sok fohászt elmondtunk, sok csoportképet és egyéni felvételt készítettünk. Sokan álltak meg az egyik falba beépített csodálatos kő előtt is, amelynek érintése a visszatérést ígéri a zárándokok számára. Mondanom sem kell, hogy mindenki lelkesen simogatta a legendás követ. Megcsodáltunk egy egészalakos szobrot, mely Szent II. János Pált ábrázolja, aki a Bazilika Minor rangot adományozta a templomnak. A szoborról sokan megjegyezték, hogy nagyon hasonlít az áprilisban, Máriabesnyőn látott pápai szoborra (ittthon ellenőriztük aényt, és valóban egyformák a szobrok).

Máriaradna után Arad városába utaztunk, ahol a Tűzoltó téren koszorút helyeztünk el a Zala György

által, 1890-ben készített Szabadság-szobor talapzatára. Zoltán atya gondolatai után közösen elénekeltük az őszi napsütésben a Székely Himnusz, és a Szózatot. Aradi programunkat a belvárosi Páduai Szent Antal katedrális megtekintésével és szabadprogrammal zártuk.

Visszatérve Magyarországra, a határ közelében fekvő Battonya város Szentháromság templomában tekintettük meg a Molnár C. Pál által, 1935-ben festett főoltárt, és közösen imádkoztunk a betegekért és a békéért. Molnár C. Pál személye különösen kedves a belvárosi hívek számára, mert ő készítette az 1948-ban felállított új főoltárunkat is. Főoltárunk megáldásának 75. évfordulóját a jövő évben fogjuk ünnepelni. Ezért volt fontos közösségünk tagjai számára, hogy a festőművész szülővárosában, egy általa készített oltár előtt imádkozzunk.

Zárándoklatunk utolsó állomása a mezőkovácsházi temető volt, ahol két koszorúval és sok-sok mécsessel búcsúztunk el a január elején tragikus körülmények között elhunyt Lovász Sándor testvérünkötől.

Késő este érkeztünk haza Budapestre tele sok-sok élménnyel, és pozitív érzésekkel. A buszon töltött utolsó percekben Zoltán atya ismertette a jövő évi zárandoklatok eddig ismert programjait. Eszerint május 1-jén Szombathelyre indulunk megünnepelni Brenner János boldoggá avatásának ötödik évfordulóját. Készülünk – valamilyen formában – a csíksomlyói búcsúra május végén, majd júniusban egy kétnapos útra Máriazellbe. De nem fog kimaradni Pozsony és a közeli Mária-völgy, illetve a szintén felvidéki Sasvár kegyhelye sem. Tartsanak velünk jövőre is!

Aranyossy Mihály

December 25-én, a 10:00 órakor kezdődő szentmise keretében templomunk kórusa

Léo Delibes Messe brève

című művét adja elő, illetve elhangzanak rövid karácsonyi kórusművek.

Szólót énekel: *Kővári Eszter Sára*

Vezényel: *Mészáros Zsolt Máté*

Orgonál: *Erdődy János*

A Szentmisét követően rövid, kb. 20-25 perces meglepetés koncertre kerül sor.

Szólót énekel: *Kővári Eszter Sára*

Orgonál: *Mészáros Zsolt Máté*

Adventi lelki nap a Senior Közösségben

A Senior Csoport lelki napon készült a karácsonyra november 29-én. A program szentmisével kezdődött a templomban, majd folytatódott a Szent Kinga teremben. A szentmisét bemutató Schall Tamás atya elmélkedéseit hallgattuk meg, majd kiscsoportokban élettapasztalataink és törekvéseink megosztására került sor.

Az elmélkedések és megosztások gyümölcseként erősíthettük meg egymásban, hogy adventben, a „Betlehembe vezető úton” és a megérkezéshez az időskor bölcsessége mellett fiatalos lendületre, életteli szívre is szükségünk van.

Tamás atya elmélkedésével, énekeivel, az ukrán ortodox szerzetesek imáival, és egy Mária-ikonnal arra inspirált bennünket, hogy négy útjelzőnk legyen az adventi úton:

A csönd szeretete, „Mária, a csönd anyja”

Jelenlét a szentségimádásban

Bőjt, különösen a hiábavaló információk kizárására

Szentáldozás, amikor Jézus bennünk vesz szállást

Köszönet és hála ezért a napért!

Zöldyné Szita Erzsébet

Ok a boldogságra

Az Egyesült Nemzetek Szervezete évenként kiad egy kutatáson alapuló ún. boldogságlistát, amely rangsorolja az országokat aszerint, hogy mennyire boldogok az emberek. Az értékelés szempontjai a következők: az egy főre jutó GDP (bruttó társadalmi

össztermék), társadalmi támogatottság, várható egészséges élettartam, szabadság az élet döntéseiben, nagylelkűség, és végül, korrupció. Ezen értékelési szempontok alapján gyakorlatilag a nyugati országok foglalják el a táblázat első harmadát.

Ám a felszín alatt valami nagy-nagy keserűség mutatkozik meg, amit viszont más kutatások bizonyítanak. Igen egyszerű az oka ennek: a boldogság fogalmának (félre)értelmezése. Az ember számára ugyanis „A Boldogság” az életben csak elővételezett formában létezik, és azon belül is pedig a személyes szeretetkapcsolatban, miközben annak végtelen formájára, a maradéktalanul beteljesedett boldogságra vagyunk teremtve, ahogy azt az amatőr filozófus Hugo Boëthius megfogalmazta: „A boldogság az elveszítetetlen élet egész szerinti, egyszerre való birtoklása.” Szent Ágoston ismert szavaival pedig: „Magadnak teremtettél Uram, és nyugtalan a mi szívünk, amíg el nem pihen benned.”

Az igazi boldogság csak mástól – a másiktól – származhat, ami azt jelenti, hogy személyes, és forrása a szeretet – Isten maga. Ha ezt kizárjuk, akkor nem marad remény, és ha nincs remény, akkor, amit boldogságnak nevez a világ, az valójában haláltánc, ami arra szolgál, hogy a tömény keserűséget elfedje. Nagyon valószínű, sőt biztos, hogy ennek, a boldogságot a fogyasztásban, birtoklásban, hatalomban, élvezetekben hajszoló tömegek nincsenek tudatában. Az ok az, amit a paradicsomi kép ábrázol: az ember bűne, hogy a csábításra önmagába fordul, és ezzel elkezd magában elnyomni a végtelen szeretet utáni vágyat, a véges jót függetleníti a forrásától, miáltal lelkileg sérül. Ennek következménye pedig az, hogy mélységes szomorúság tölti el. (De azért az ember magát totálisan lerontani nem tudja. Rejtetten, de marad benne nyitottság a transzcendens felé, ezért sem lehet soha feladni az evangelizációt.)

Isten „nem adja fel” soha, így szólít: „Ádám, hol vagy?” A „boldog” nyugati ember azonban e hívás elől elzárkózik. (Az egyházi élet mai válságának is ez az oka, amennyiben meg akar felelni a világi elvárásoknak – sajnos.)

Végül is, ennek a depresszióknak – mert erről van szó – az Isten nélküli lét értelmetlensége az oka. Ha a reményt – Istent – „kivonjuk” a létezésből, akkor a lét képes úgy megmutatkozni, mint képtelenség, abszurdum, ami undorral tölt el (ahogy ezt megmutatta Jean-Paul Sartre, az *Undor* c. művében). Mivel azonban ez elviselhetetlen, ezért „érzésteleníteni” kell valahogy (jó példa erre az ő magánélete). Ezt reprezentálja egyre inkább a mai nyugati életérzés és életforma: visszautasítja, hogy a legnagyobb öröm ne saját „szerzeménye”, hanem ajándék legyen, és maga „állítja elő”.

Az a kérdés, hogy létezik-e erre egyáltalán orvosság? Igen, létezik: a karácsony, amely a csodálkozás legnagyobb ünnepe. Nem véletlen, hogy a csodálkozás szavunk a csoda szóból ered. Mi a csoda? A tulajdonképpeni csoda maga a lét, az, hogy van. A semmi, a nemlét az nem csoda, az még logikus is lenne (ha lenne értelme nemlét esetén logikáról beszélni), ahogy a normális filozófia meg is fogalmazza az alapkérdését: „miért van inkább a lét és miért nem a

semmi”. A keserűség, a kedvetlenség – amely a felszínen ennek az ellenkező képét mutatja, és az önkívületig tobzódó, (esetleg drogokkal „megtámasztott”) boldogságnak látszik – oka az értelmetlenség miatti, tudatalatti félelem, mert akkor a létezésünk tényleg a semmi felé tart.

Önmagában az, hogy a lét van, és valamilyen értelme és célja is van, az embernek nem elég, mert tudni akarja, hogy mi az, mi az oka és célja, miért van? És éppen ez a karácsony, a megtestesülés, Isten eljövetele a mi testünkben. Az ég valóban olyan távoli, és Isten tényleg felfoghatatlan, ezért Ő – jól tudva, hogy mi belefáradhatunk a keresésébe – maga jött elénk, hogy felszítsa a szeretete iránti vágyakozást és feltárja az okot.

A karácsonyban, a megtestesülésben Isten „tapinthatóvá” teszi magát. Noha a teológia „nem engedi meg”, hogy Istenről bármi olyat állítsunk, ami Őt korlátozná abban, hogy teremtését hogyan juttatja célba, mégis olyan jó kijelenteni: *hát hogyan is lehetne másképp, mint így, hogy testileg-lelkileg közösséget vállalsz velem életemben és halálomban!* Nem ez az igazi istenismeret? Megvan az oka a létezésnek: Jézus és benne maga az ember. Nem ez az ok a boldogságra?

Nem véletlen, hogy a karácsonyi énekek, szokások, melyek körülveszik ezt az ünnepet, mégiscsak megérintik azok szívét is, akik csak betévednek a templomba, mert ezeket a karácsonyi szokásokat áthatja a lét értelmességének feltárulása miatti öröm, és valamit megéreznek ebből. (Így tért meg például Paul Claudel a neves gondolkodó, drámaíró, amit gyönyörűen ír le.)

Ha bennünket, vallásukat gyakorló hívőket is elér ez a kedvetlenség, fáradtság, akkor ezt mi próbatételnek fogjuk fel. Ellenszere a hűség, a kitartás és főleg az imádság. Az, hogy újra- meg újra tudatosítjuk, hogy karácsony meghitt – nem a „cukrozott”, kereskedelmi – hangulatában és szokásai mögött a csodálkozás csodája van, az, hogy a megtestesülésben Isten feltárukozott, és kihirdette: „*te, a te személyedben, aki valójában vagy, Krisztus által Tőlem elválaszthatatlan szeretet-kapcsolat vagy, ez a te létezésed maga*”.

Sartre „észrevette” ennek a csodának a fordítottját, a „negatív csodát” az Isten nélküli létezés képtelenségét, mert ha nincs oka és értelme, akkor minek van létezés egyáltalán? A semmi „tréfája”? És ez undorral töltötte el.

Mi pedig karácsonykor újra meg újra a csoda pozitív valóságát a megtestesülést szemlélhetjük. Ezért teljesen mindegy, hogy – például érzelmi értelemben – éppen szomorúak vagyunk-e vagy nem, mert az istenkapcsolatban akár szomorúan is boldogok lehetünk, mert okunk van a boldogságra. Az igazi boldogság az, hogy van ok a boldogságra. „Boldogok a szomorúak, mert majd megvigasztalják őket” (Mt 5,4).

Plébániánk hírei

Templomunk miserendje:

Hétfő:	9.00; 17.00
Kedd:	9.00; 17.00
Szerda	9.00; 17.00
Csütörtök:	17.00
Péntek	9.00; 17.00
Szombat:	9.00; 17.00
Vasárnap:	8.30; 10.00
	18.00 angol nyelvű szentmise

Folyamatos szentségimádást tartunk a templomban
9 és 22 óra között

PLÉBÁNIÁNK RENDSZERES PROGRAMJAI

Hétfő	18.00	Felnőtt katekézis
Kedd	17.00	Elváltak és Egyedül Maradtak szentmiséje (havonta első kedden) és találkozója a Szent Kinga teremben (szeptember-május)
	18.00	Bibliaóra
Szerda	14.00	Garantált házvezetés a templomban és a tornyokban
Csütörtök	16.30	Rózsafüzér imádság a békéért
Péntek	15.00	Engesztelő imaóra a hazáért
	18.00	Szent József Férfikör (havi utolsó péntek)

Gyóntatás

Kedd	16.00-17.00
Vasárnap	10 órai szentmise alatt

Lelki beszélgetés	Egyeztetés szerint bitter.belvarosiplebania@gmail.com 30 591 2601
-------------------	---

PESTI FŐTEMLOM

Spirituális közösségi lap
IX. évf. 54. szám

A Belvárosi
Nagyboldogasszony
Főplébánia lapja

Kiadja:
a
Belvárosi Főplébánia

Felelős kiadó:
Dr. Osztie Zoltán

Szerkesztő:
Bitter Lajos

Munkatársak:

Aranyossy Mihály
Bágya Rita
Csorba Gábor
Dr. Kerényi Lajos
Dr. Taczman Andra
Zöldyné Szita Erzsébet

Korrektúra:
Faga-Nagy Mária

Szerkesztőség:

Budapest 1056 Március 15.
tér 2.

bitter.belvarosiplebania@gmail.com

Megjelenik:
12 oldalon

Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia

1056 Budapest Március 15. tér 2. Tel/fax: 318 3108 E-mail: belvarosiplebania@gmail.com

Irodaszolgálat: hétfő - szerda - péntek 9 -12; 15.30 - 17.30

Irodavezető: Rochlitz Kinga